

ת"פ (רמלה) 39516-10-23 - מדינת ישראל נ' גיא פלגי

ת"פ (רמלה) 39516-10-23 - מדינת ישראל נ' גיא פלגי שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 39516-10-23

מדינת ישראל

נגד

גיא פלגי

בית משפט השלום ברמלה

[24.09.2024]

כבוד השופט טל ענר

נזר דין

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק.

כתב האישום

2. עובדות כתב האישום המתוקן מגוללות אירוע מיום 23.10.2023, בו המתלונן והנאשם נסעו כל אחד ברכבו בכביש בעיר מודיעין. הנאשם סימן למתלונן בנוגע לאופן נהיגתו אך המתלונן התעלם. בהמשך, חצה הנאשם לתוך נתיב נסיעת המתלונן, חסם את דרכו ויצא מרכבו כשהוא אוחז בידיו סכין יפנית שבורה ללא להב. הנאשם התקרב לרכבו של המתלונן, הכה בידו בחלון ושבר את מראת הצד של הרכב. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם לרכבו של המתלונן נזק בשיעור של כ-1,600 ₪.

ראיות וטענות לעונש

3. הוגש תסקיר של שירות המבחן. להתרשמות שרות המבחן מדובר באדם נורמטיבי שהשלים 12 שנות לימוד, שירת שרות צבאי מלא, ושומר על רציפות תעסוקתית כעובד אחראי ומסור לעבודתו. הנאשם נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא. הוא קיבל אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה על הדרך בה התנהל וביטא נכונות להליך צדק מאחה מול המתלונן. רמת המסוכנות שלו הוערכה כנמוכה.

4. לאור נתוניו האישיים ולאחר בחינת גורמי סיכוי וסיכון, המליץ שרות המבחן שלא להרשיע את הנאשם על מנת לא לפגוע באפשרויות תעסוקה בעתיד. עוד הומלץ על מתן צו של"צ והעמדתו בצו מבחן למשך שנה.

5. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת מעשיו של הנאשם. הודגשה התנהגותו המאיימת של הנאשם כאשר יצא לעבר המתלונן מצויד בחפץ. מדובר אומנם בסכין יפנית ללא להב, אך האפקט המאיים הושג מפני שהמתלונן לא ידע זאת.

6. המאשימה עמדה על חומרם של סכסוכי דרך שמסלימים לעימותים אלימים ועתרה, על בסיס פסיקה שהוגשה, לקבוע מתחם ענישה בין 6 חודשי עבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עותרת לגזור את העונש ברף הנמוך של המתחם, אך מתנגדת לסטות ממנו וכן מתנגדת להמלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה. לטענת המאשימה, לא מתקיימים התנאים הדרושים לכך, כפי שנקבעו בפסיקה.
7. בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצות שרות המבחן ולבטל את הרשעת הנאשם. הסנגור עמד על עברו הנקי של הנאשם, תפקודו הנורמטיבי וטען כי מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכת כתב לביטול ההרשעה. במישור העובדתי נטען כי מדובר באירוע ברף חומרה נמוך שמאפשר להימנע מהרשעה. במישור הנזק, נטען כי הרשעת הנאשם עלולה לפגוע בכוונתו העתידית של הנאשם להירשם ללימודי וטרינריה. הוגש מכתב ממעסיקו של הנאשם - ד"ר אילן שבכר, מנהל מרפאה וטרינרית. במכתבו ציין המעסיק, שבתחום העיסוק ברפואת בעלי חיים קיים שימוש בתרופות וסמים ולכן ישנה "דרישה מחמירה שלא להעסיק עובדים עם רישום פלילי".
8. הנאשם בדברו האחרון שב והביע חרטה על מעשיו. הנאשם ציין שהאירוע אינו מאפיין אותו ואת אופיו, ושמדובר במעידה חד פעמית, והוא מתייחס אליה בכובד ראש.
דיון והכרעה
9. בהתאם להוראות החוק, אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.
10. הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על הביטחון האישי, על שלווה נפשו של הפרט, וחופש הפעולה והבחירה שלו. בנוסף, נגרם גם נזק לקניינו הפרטי של המתלונן. בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה הטמונה בסכסוכי דרך, בהם נהגים או משתמשי דרך (במקרים רבים אנשים נורמטיביים לחלוטין) מאבדים את קור רוחם ונוקטים באלימות פתאומית, שלא ניתן לדעת או לצפות את תוצאותיה. כך למשל, נפסק ברע"פ 3802/23 עידן הדר נ' מדינת ישראל (18.5.23): "בימ"ש זה שב ומדגיש חדשות לבקרים את חומרתן של עבירות האלימות, אשר נדרשת בהן מדיניות ענישה ממשית שיש בה כדי להעביר מסר ברור בדבר החומרה הטמונה בהן. ביחס לעבירות "אלימות בדרכים", כבר ציין כי התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה."

11. האירוע שבפנינו הוא מקרה טיפוסי של אלימות כביש, בין נהגים. בתגובה לאופן נהיגתו של המתלונן, שלא נשא חן בעיני הנאשם, חסם הנאשם את נתיב נסיעת המתלונן באמצעות רכבו, יצא מן הרכב, איים באמצעות נפנוף בידית של סכין יפנית, היכה ברכב בידיו, ואף שבר את מראת הצד (הוגש צילום של המראה השבורה). גם אם אקבל את טענת הנאשם שמדובר באובדן עשתונות רגעי, שאינו מאפיין אותו, עדיין מדובר בהתנהגות תוקפנית שוודאי גרמה למתלונן פחד. הנזק החומרי אומנם אינו כבד, אך התרשמותי מהאירוע בכללותו היא שהנאשם פגע בערכים המוגנים באופן ממשי.
12. מדיניות הענישה הנוהגת באירועי אלימות בכביש, שכללו איומים ונזק לרכוש מגוונת, ותלויה בסוג האיום, היקף הנזק לרכוש ושאר נסיבות העניין. המאשימה ציינה בטיעוניה שני גזרי דין, שניתן לאבחנם מענייננו: ת"פ (קרית גת) 16785-03-15 מדינת ישראל נ' ממון (7.4.19) בו נקבע מתחם "ממסר קצר ועד 12 חודשי מאסר", לנאשם שהורשע באיומים וחבלה ברכב. עובדות המקרה הנ"ל חמורות מענייננו, הן בשל העובדה שהנאשם שם השמיע איומי רצח מפורשים, והן בשל שיעור הנזק, פי עשרה בערך; ת"פ (רחובות) 14348-11-21 מדינת ישראל נ' חסון (16.1.23): בתיק זה נקבע מתחם ענישה ממספר חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. באותו מקרה הנאשם הורשע גם העבירה של החזקת סכין, בו אף נעשה שימוש בדרך של דקירת צמיג רכבה של המתלוננת.
13. עוד אציין, כאמת מידה לקביעת המתחם את פסקי הדין הבאים, בהם נדונו מקרים של אלימות בכביש:
· רע"פ 1931/15 מויסקו נ' מדינת ישראל (26.3.15): ניפוץ חלון רכב שגרם לפציעת הנהג בשפתיו. נקבע רף תחתון של מאסר מותנה למתחם הענישה.
- ע"פ (חיפה) 43480-11-19 קורנט נ' מדינת ישראל (6.1.20): מקרה חמור מענייננו של עבירת תקיפה הגורמת חבלה על רקע סכסוך כביש, נקבע מתחם ענישה שתחתיתו במאסר מותנה.
- ת"פ (טבריה) 19932-06-17 מדינת ישראל נ' דגש (20.12.17): הנאשם איים על המתלונן ושבר את שמשת רכבו באמצעות מעדר. נקבע מתחם ענישה ממאסר מותנה עד למספר חודשי עבודות שירות.
- ת"פ (תל אביב) 16042-12-15 מדינת ישראל נ' חכמון (26.5.19): מקרה חמור בהרבה מענייננו, הנאשם יצא מרכבו ושבר באמצעות מוט חלון ומראה ברכבו של המתלונן, וכן היכה את המתלונן בראשו. נקבע מתחם ענישה בין מספר חודשי עבודות שירות ועד שנת מאסר.
14. בהתבסס על כל האמור עד כה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע מאסר מותנה ועד עשרה חודשי מאסר בפועל.
15. נותר לגזור את עונשו של הנאשם.
- לצורך כך אידרש תחילה לעתירת הנאשם לבטל את הרשעתו כפי שהמליץ שירות המבחן. כידוע, ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו, כאשר מוכחת אשמתו של אדם התוצאה היא הרשעה בדין (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל). לצד זאת נקבע בעניין כתב ובפסיקה ענפה מאוחרת להלכה זו, שניתן במקרים חריגים להימנע מהרשעת הנאשם.
16. הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטברותם של שני תנאים: (א) סוג העבירה ונסיבות הביצוע מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה האחרים; (ב) על ההרשעה לפגוע באופן חמור בשיקום הנאשם, שעליו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שייגרם מהרשעתו. על הטוען לאי הרשעה לבסס את הטענה לנזק קונקרטי ואין די בהצגת אפשרויות תיאורטיות עתידיות בהם עלול להיגרם לנאשם נזק (ר' רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18)).
17. ביישום לענייננו, אני סבור כי התנהגותו של הנאשם באירוע אינה מקיימת את התנאי הראשון שנקבע בפסיקה. בתי המשפט התייחסו לא אחת למקרי אלימות כביש, תופעה שמכונה בלעז Road Rage. כבר לפני כ-60 שנה התריע כבוד השופט חיים כהן מפני "התופעות התדירות יתר על המידה וההולכות ורבות, של הפקרות בכבישי הארץ, אשר סכנתה ותוצאותיה אין לשערן כלל" (ע"פ 214/64 היועמ"ש נ' פוזילוב, פ"ד יח(4) 255 (1964)).
18. ברבות השנים, דומה כי התופעה הלכה והחריפה, בין אם בשל ריבוי כלי הרכב, ובין אם בשל מגמות חברתיות וגורמי לחץ שונים במרחב הציבורי בישראל. תופעה זו פוגעת בשלום הציבור ובתחושת הביטחון של משתמשי הדרך ועל כן קיימים שיקולי הרתעה ממשיים שאינם מאפשרים להעדיף את שיקולי שיקום הנאשם, עד כדי ביטול ההרשעה.
19. לאור האמור עד כה, אין זה הכרחי לדון בשאלת הנזק הקונקרטי (כיוון שמדובר בתנאים מצטברים), עם זאת אציין בקצרה, שהנאשם לא הצליח לשכנע ברף הנדרש שעלול להיגרם לו נזק מהרשעתו בדין. שירות המבחן התייחס באופן מעורפל לפגיעה באפשרויות תעסוקה עתידיות, חשש שכמובן אינו יכול להיחשב כקונקרטי.
20. במהלך הטיעונים לעונש נטען, כאמור לעיל, שהנאשם מועסק כעוזר וטרינר. הגדרה זו של העיסוק היא חידוש עובדתי, שכן הנאשם מסר לשירות המבחן שהוא מועסק בתפקיד מנהל לוגיסטי. כך או כך, יהיה תיאור תפקיד הנאשם כאשר יהיה, הטענות לפגיעה תעסוקתית נטענו באופן כללי ובעלמא, וללא עיגון עובדתי כנדרש.

21. הנאשם הביע כוונה עתידית להירשם ללימודי וטרינריה והפנה להגבלות שחלות על העיסוק במקצוע הזה עפ"י חוק הרופאים הווטרינרים, תשנ"א-1991. עיון בסעיף 5 לחוק מעלה כי אחד מתנאי הכשירות לעסוק בעבודה וטרינרית הוא היעדר הרשעות בעבירות פליליות שיש עמן קלון. על פניו, ומבלי שאקבע כל מסמרות בשאלה זו שאינה בפני כעת, העבירות בהן הורשע הנאשם אינן נמנות על קטגוריה זו. מכל מקום, כאמור, מדובר בסוגיה עתידית ותיאורטית לחלוטין שאינה יכולה לבסס נזק קונקרטי כנדרש לפי הפסיקה. לפיכך, אני קובע כי אין מקום לבטל את הרשעת הנאשם.
22. בגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה מצטברים יחדיו השיקולים הבאים לקולא שמצדיקים להטיל עליו עונש בתחתית המתחם: עברו הנקי; מהלך חייו הנורמטיבי; ההתרשמות החיובית של שירות המבחן וסיכויי השיקום המובהקים; קבלת האחריות והבעת החרטה שהתרשמתי מכנותן.
23. לאור האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע בתיק זה.
- ב. 180 שעות של"צ, במסגרת עמותת "עזר מודיעין" בעיר מודיעין. שירות המבחן יגיש לתיק בית המשפט תוך 14 ימים תוכנית של"צ ומועד לתחילת ביצוע העבודות.
- ג. אני מורה על העמדת הנאשם במבחן למשך שנה.
- ד. הנאשם יפצה את המתלון בסך 2,500 ₪. הפיצוי ישולם בתוך 30 יום.
- זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן צו כללי למוצגים.
- ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.